

СОМБОРСКА ГИМНАЗИЈА „ВЕЉКО ПЕТРОВИЋ“, ЈЕДНА ОД НАЈНАГРАЂИВАНИЈИХ ОБРАЗОВНИХ УСТАНОВА У ПОСЛЕДЊОЈ ДЕЦЕНИЈИ

На чврстим темељима етике и знања

Подаци из редовне годишње анкете показују да је више од 90 одсто ђака задовољно својом школом, а посебно радује чињеница да око 80 одсто њих уписује жељени факултет и да око 70 одсто студира на буџету. Ученици углавном постижу више бодова на пријемним испитима него што их добијају на школски успех, што је јасан показатељ да се критеријуми у настави одржавају и да се квалитетно ради

Чувена сомборска образовна установа, стара век и по, у знак сећања на свог некадашњег ученика, знаменитог писца Вељка Петровића, од 1967. године носи његово име. Овај велики приповедач и академик био би данас поносан, јер се она сврстава у ред школа с богатом традицијом која генерацијама ученика пружа изузетно квалитетно образовање, а из њених клупа изашле су бројне знамените личности и успешни људи. И здање у коме је смештена сомборска гимназија има велики културни и историјски значај, па од 1969. године има статус споменика културе.

Оно што је издваја и обележава од њеног настанка јесте чињеница да се настава у овој средњој школи одвија на два језика – српском и мађарском – те су бројни важни представници српске и мађарске науке, књижевности и уметности поникли управо из клупа сомборске гимназије. Карактеристичан је и њен географски положај – налази се у Бачкој, а у близини Мађарске и Хрватске, па је током своје богате традиције ишколовала бројне припаднике сва три народа.

На то је поносна и управа школе. Тако директор Душан Мишковић каже да је гимназија основана у јесен далеке 1872. године, решењем Министарства просвете тадашње Аустроугарске монархије, а на вишегодишње инсистирање градске власти, у којој су најзаступљенији били представници српског и мађарског народа.

– Велика специфичност ове школе је то што је она прва гимназија која је основана с идејом да се настава одвија и на српском и на мађарском језику. Основана је као двојезична школа српског и мађарског народа, а у

узетне резултате, а да је то препознато у широј друштвеној заједници показују и награде које добија. Последње велико признање, додељено овој школи за изузетна дела и резултате, јесте Сретењски орден трећег степена, а директор Мишковић поносно истиче да је школа од 2016. године добила више престижних признања:

– Добили смо Изузетну Вукову награду, два признања Града Сомбора, Орден Светог Саве првог степена, Награду „Ђорђе Натошевић“ као најбоља школа у Војводини у 2021. и Сретењски орден трећег степена. Вероватно смо најнаграђиванија школа у последњој деценији у Србији и надамо се да ћемо заслужити и Светосавску награду у наредном периоду.

Судећи по броју признања, ова школа може се сврстати у велике образовне установе, али Мишковић наглашава да се по броју ученика и запослених сврстава у категорију школа средње величине.

– У гимназији имамо чак шест смерова, поред традиционалних: природно-математичког, друштвено-језичког на српском, и општег смера на мађарском, имамо нове специјализоване смерове: од пре пет година имамо популарни ИТ смер, у школској 2020/2021. увели смо географско-историјски, а од 2021/2022. имамо и спортски смер – истиче директор гимназије.

Школа има и „слатке муке“ – због повећања броја ученика и одељења кубури с простором, има мањак учioniца и све је теже просторно организовати наставу.

– То значи да смо достигли максималан број ученика за садашње услове, а кад је реч о наставном кадру,

задовољних ученика је био око 75 одсто – објашњава Мишковић.

Основна сврха свих гимназија је припрема ученика за упис на факултете и успешно студирање, па је то случај и са сомборском гимназијом, чији ђаци готово стопроцентно настављају школовање на некој високошколској установи.

– Посебно нас радује чињеница да око 80 одсто њих уписује жељени факултет и да око 70 одсто студира на буџету. Ученици углавном постижу више бодова на пријемним испитима него што их добијају на школски успех, што је јасан показатељ да се критеријуми у нашој школи одржавају и да се квалитетно ради. Традиционално, имамо много ученика који се уписују на медицинску групу факултета, где студирају неку од здравствених дисциплина – медицину, фармацију, стоматологију – али у последњих пар година, од увођења ИТ смера, преовладавају будући студенти техничких наука. У већој мери спремамо и правнике, разне природњаке и „језичаре“ – поносно истиче директор.

Гимназијалци из Сомбора највише уписују студије у Новом Саду, који им је најближи универзитетски центар,

следи Београд, али и остали универзитети у Србији, Мађарској и другим земљама.

Многе средње школе изван Београда и Новог Сада жале се да немају довољно ђака и да остаје доста непопуњених места, а и ова гимназија је до 2020. године имала проблем с драстичним падом заинтересованости за упис.

– У школској 2019/20. години у први разред наше гимназије уписало се око 130 ученика, а укупан број ученика у школи био је 528. Међутим, то се променило, па смо ове године уписали 173 ученика, а укупно их има 623. Податак додатно добија на тежини кад се зна да Сомбор с околином има драстично смањење броја становника – каже наш саговорник.

А на питање како су то успели и чиме су привукли децу, појашњава:

– Током периода корона вируса максимално смо искористили дигиталне ресурсе и организовали неколико интернет кампања за упис у гимназију. Те акције помогле су нам да све више грађана Сомбора, али и шире околине, добије непосредна сазнања о квалитету рада у нашој школи, па и жељу да се деца упишу у њу. Додатни ефекат за повећање заинтересованости представља и отварање нових смерова, који одговарају интере-

ПОНОС ШКОЛЕ

Сомборску гимназију похађале су и у њој су радиле многе знамените личности српског, мађарског, јеврејског, хрватског и других народа.

– Међу њима су владика Иринеј и академик Иван Гутман, који је најцитиранији српски научник у светским оквирима. Ту су и светски признати физичари: Сима Коички, Богдан Маглић, Тихомир Новаков, затим с сликари попут Милана Коњовића и Ивана Радовића, књижевници и лингвисти: Вељко Петровић, Ђорђе Лебовић, Младен Лесковац, али и припадници разних других области деловања: лекар Јован Лалошевић, историчар академик Сима Ђирковић, атлетичар Иван Иванчевић... – каже директор Душан Мишковић. Када је реч о знаменитим припадницима мађарске националности, ову школу завршио је научник Јожеф Тим, етимолог и академик Геза Барци, књижевник и академик Јанос Херцег, физичар и академик Гаја Алага, сликар Арпад Јухас...

совањима ученика које смо неколико година анкетирали по основним школама. Укратко, прикупљају се подаци и анализирају потребе ученика и шире заједнице и улаже се значајан труд у континуирани рад са њима.

Познато је да у добре школе иду добри ђаци. А то значи да, осим што уписују престижне факултете и завршавају их, доносе и бројне медаље и

језика и језичке културе, физике, географије, биологије, гимнастике, математике, информатике, социологије и психологије.

– Укупно смо имали 73 наступа на републичким такмичењима, око 14 одсто ученика је ишло на њих, а освојене су 23 појединачне и две екипне награде, што је око 4,5 одсто ученика – своди биланс директор ове сомборске школе и додаје:

– Тренд повећања успешности на такмичењима прати повећање броја ученика, побољшање опремљености школе и сређивање унутрашњости. Све награде, и оне које школа добија од других институција и оне које освајају ђаци, представљају признање за квалитет и рад, али и обавезу да се настави са залагањем у будућим временима. Појединачне награде, локалног и државног нивоа, добило је и неколико наших професора који су се посебно истакли међу мноштвом квалитетних и вредних колега. Овом приликом, у мноштву наших изузетних наставника, издвојио бих Душка Обрадовића, професора програмирања на ИТ смеру, др Лидију Неранчић Чанду, др Снежану Клепић, професорке српског језика и књижевности, и Милана Марића, професора спортских предмета на спортском смеру, чији рад је препознат и који су носиоци више различитих признања ван наше установе.

Ипак, наш саговорник каже да су, поред свих наведених успеха и резултата рада, пред сомборском гимназијом многи изазови:

– Највећи међу њима су: очување мађарских одељења, довршавање сређивања школске зграде, оптимизација рада у постојећим условима, проширење и продубљивање међународне сарадње, повећање предузетничких компетенција ученика, борба против повећања разних облика насиља...

На крају, директор Мишковић не заборавља ни оне који много помажу Гимназију „Вељко Петровић“ у њеном раду.

– Материјално и на сваки други начин највише нас подржава сам Град Сомбор. Осим тога, значајну подршку пружа нам Покрајински секретаријат за образовање и поједине локалне фирме и организације, а велику подршку добијамо и од СПЦ и националних савета мађарске и немачке националне мањине – каже Мишковић.

Љ.Л.Г.

њој је увек било и ученика и професора који су припадници других народа. Гимназија је најбоље резултате остваривала кад су односи међу народима били добри, док у временима сукоба ни школа није имала добре резултате. Тренутно највећу бригу за даљи развој школе, али и наше околине, представља драматично смањење мађарског становништва, па улажемо огромне напоре да одржимо традиционалну двојезичност наше образовне установе – каже Мишковић за Просветни преглед.

Сомборска гимназија остварује из-

школа запошљава младе људе пуне ентузијазма – истиче директор.

Тако наставу држи 71 наставник, при чему велика већина задовољава критеријуме стручности, а наш саговорник наглашава да у школи ради све више младих просветних радника који имају велику вољу за рад с ученицима.

– Имамо 35 секција, а у неком облику ваннаставних активности учествује око 80 одсто ђака. Све то потврђују подаци из наше редовне годишње анкете по којима је више од 90 одсто ђака задовољно својом школом. Пре неколико година проценат